

Opublikowano dnia 20 listopada 1954 r.

A01 g 23/06

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 36355

Włodzimierz Cieszkowski

(Warszawa, Polska)

Kl. 45-1-18

45 g 23/06

Przyrząd do karczowania pni drzew ściętych

Udzielono patentu z mocą od dnia 27 sierpnia 1948 r.

Przedmiotem wynalazku jest przyrząd do karczowania pni drzew ściętych przez uprzednie podłużne rozłupywanie ich na części. Przedmiot wynalazku przedstawiony jest szkicowo na fig. 1, 2 i 3 rysunku. Fig. 1 przedstawia oderwaną część górną żeliwnego stożka, na wewnętrznej stronie którego jest gwintowe nacięcie *g*. Stożek ten u swojej podstawy zakończony jest wąskim cylindrycznym kołnierzem *m*. Średnica podstawy stożka i cylindra wynosi np. 20 cm. Na fig. 2 przedstawiony jest dolny odcinek stożka na powierzchni którego, przy jego końcu, znajduje się ślimakowe korkociągowe nacięcie *d*, zakończone ostrzem do wgłębiania stożka w drzewo pnia, ostrze to nazwane jest piórem. Stożek jest złożony z dwóch symetrycznych podłużnych części *a* i *b*, połączonych swoimi krawędziami *e* za pomocą żłobka *z* w jednej połowie i zakładki (felca) *f*, w drugiej przyłączonej połowie stożka.

W pobliżu wierzchołka (fig. 2) połówki stożka *a* i *b* łączą się tylko bolcem *b*, który wchodzi w odpowiednio wywiercone wgłębienie w krawędzie drugiej połowy stożka. U góry w środko-

wej części połówek *a* i *b* stożka wykonane są prostokątne wykroje do umieszczania w nich prostokątnej dźwigni w celu nadania stożkowi ruchu obrotowego około jego osi. Dzięki takiemu obrotowi stożek świdrowo wkręca się w pień jak korkociąg w korek butelki i rozłupuje pień na części. Gdyby jednak takie działanie stożka nie było skuteczne (gdyż wiele tu zależy od gatunku drzewa), wówczas do wnętrza składanego stożka wkręca się po jego gwincie przedstawiony na fig. 3 jednolity, gwintowany, ścięty stożek *h*, podstawa którego jest średnicy większej aniżeli podstawa stożka składanego tego rodzaju.

Śruba stożkowa *h* (fig. 3) posiada po środku podstawy stożka kwadratowe wgłębienie *e* dla osadzenia w nim pryzmatycznej główki klucza zaopatrzonego w rękojeść; obracając rękojeścią, śruba wkręca się coraz głębiej do wnętrza składanego stożka i naciskając na jego składowe części rozsada w końcu do reszty operowany pień drzewa. Po rozłupaniu pnia na części, łatwo już wydobyć je z ziemi i wten sposób wykarczować pień ściętego drzewa.

Zastrzeżenia patentowe

1. Przyrząd do karczowania pni drzew ściętych, znamieny tym, że jest wydrążonym, nagwintowanym wewnątrz żeliwnym stożkiem składającym się z dwóch symetrycznych połówek (*a, b*) połączonych ze sobą przez umieszczenie felca (zakładki) (*f*) jednej połowy (*a*) stożka, we wpuście (*z'*) drugiej połowy (*b*), w dolnej zaś części stożka przez wpuszczenie bolca (*b'*) połowy (*a*) w wywiercony odnośny otwór w drugiej połowie stożka (*b*), a stożek (*a—b*) w górnej części posiada wążki cylindryczny kołnierz (*m*), który po środku połówek stożkowych ma wycięcie (*w*) o kształcie prostokąta, do osadzenia w nim dźwigni dla nadania stożkowi ruchu obrotowego około jego osi, a u dołu zaś stożka na części jego powierzchni
2. Przyrząd do karczowania pni drzew według zastrz. 1, znamieny tym, że do rozłupywania pni niektórych gatunków drzew stosuje się dodatkowo ścięty stożek (*h*) o średnicy podstawy większej od podstawy stożka składanego (*a—b*) ze śrubowym nacięciem na jego powierzchni, odpowiadającym wewnętrznemu nacięciu (*g*) stożka składanego, przy czym stożek (*h*) posiada po środku podstawy większej kwadratowe wgłębienie do umieszczenia w nim pryzmatycznej główki klucza do wkręcania stożka (*h*) w stożek (*a—b*).

Włodzimierz Cieszkowski

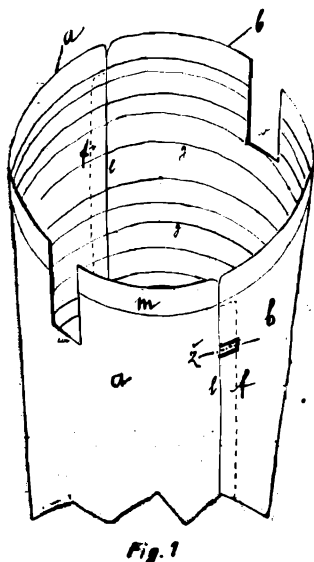

Fig. 1

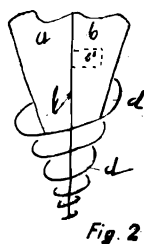

Fig. 2

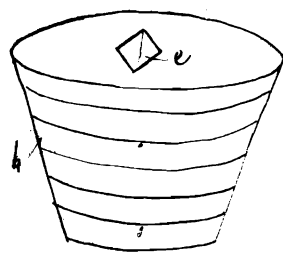

Fig. 3